Quelle: http://manuscripta.at/?ID=25958
Copyright: Admont, Benediktinerstift

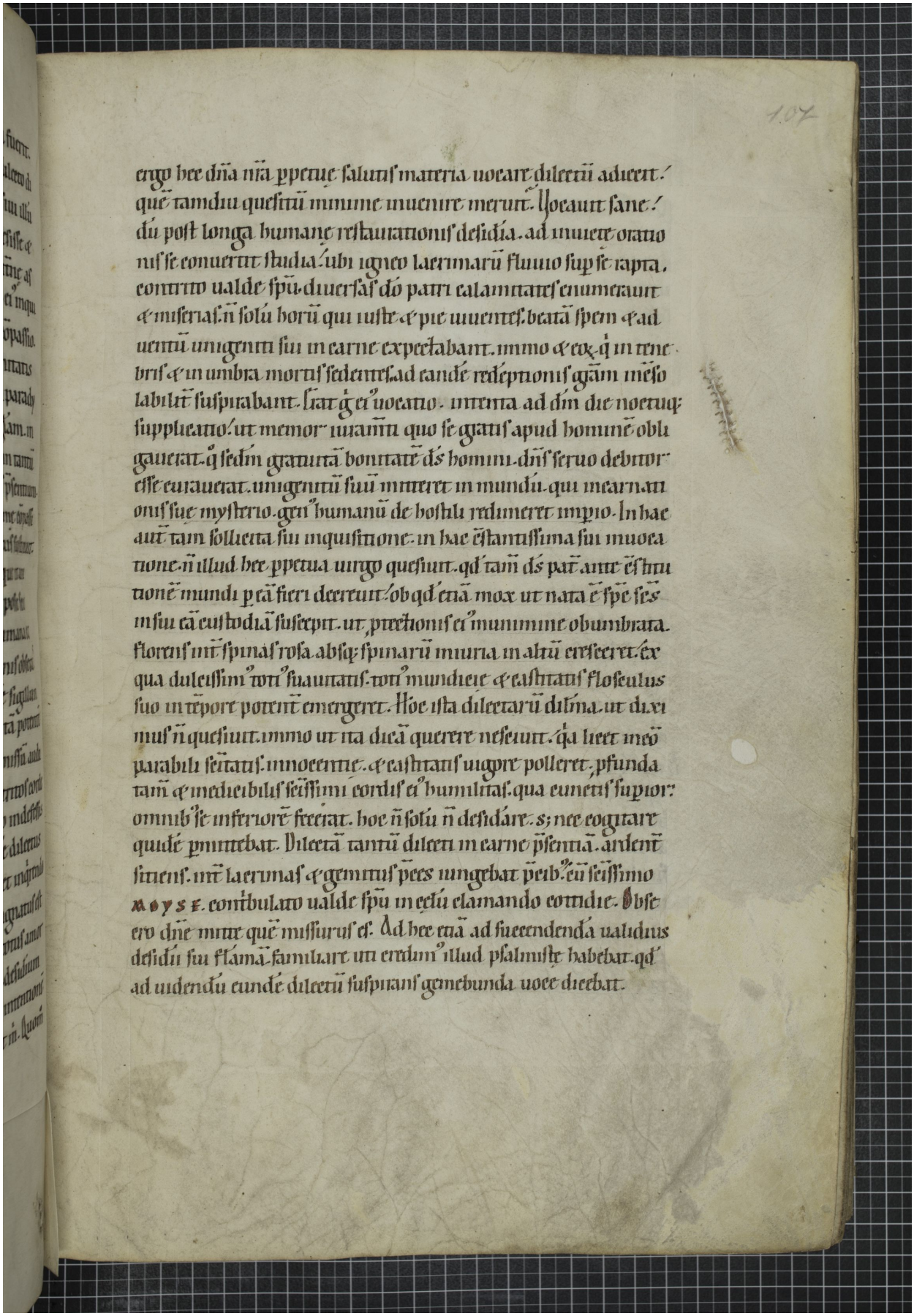

107

ergo hec dña nra ppetue salutis materia uocant dulcedinis aduecit.
que tamdiu quesitam minime inuenire meruit. Vocauit sane.
dñ post longa humane restaurationis desidia. ad inuicem oratio
nis se conuertit studia. ubi igneo lacrimarum fluuio sup se rapta.
contrito ualde spu. diuersas dñi patris calamitatis enumerauit
et miserias. non solum horum qui iuste et pie uiuentes. beata spem et ad
uentum unigeniti sui in carne expectabant. immo et eos. qui in tene
bris et in umbra mortis sedentes. ad eande redemptionis gratiam mesto
labiliter suspirabant. Erat igitur eius oratio. intima ad dñm die noctuq;
supplicatio. ut memor iuramenti quo se gratis apud hominem obli
gauerat. quod secdm gratuitam bonitatem dñs homini. dñis seruo debitor
esse curauerat. unigenitum suum mitteret in mundum. qui incarnati
onis sue mysterio. genus humanum de hostili redimeret impio. In hac
autem tam sollicita sui inquisitione. in hac estuantissima sui inuoca
tione. non illud hec ppetua uirgo quesiuit. quod tam dñs pater ante est institu
tionem mundi pro ea fieri decreuit. ob quod ei mox ut nata est spe ses
in sui ea custodia susceptit. ut. ptectionis ei munimine obumbrata.
floreret inter spinas rosa absq; spinarum iniuria in altum erigeret. ex
qua dulcissimus totus suauitatis. totus mundicie et castitatis flosculus
suo in tempore poterit emergere. Hoc ista dilectarum ultima. ut dixi
mus non quesiuit. immo ut ita dicam querere nescuit. qa licet meo
parabili secretis. innocentie. et castitatis uigore polleret. profunda
tam et mediocribus secretissimi cordis ei humilitas. qua cunctis supior.
omnibus se inferiorem fecerat. hoc non solum non desidare. s; nec cogitare
quidem permittebat. Dilecta tantum dilecti in carne presentia. ardent
tissimis. inter lacrimas et gemitus pecs iungebat preib. cum secretissimo
MOYSE. contubulato ualde spu in eclm clamando cotidie. Obse
ro dñe mitte que missurus es. Ad hec etiam ad succendenda ualidius
desiderii sui flamam familiari uti erdum illud psalmiste habebat. qd
ad uidendum eundem dilecti suspirans gemebunda uoce dicebat.